

SLOVENSKI NAROD.

vsak dan srečer, izimti nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko število na vse leta 25 K, na pol leta 15 K, na četr leta 8 K 50 h, na eden mesec 2 K 50 h. Za Ljubljano s počiljanjem doma na vse leta 24 K, na pol leta 12 K, na četr leta 8 K, na eden mesec 2 K. Kdor hodi nam ponj, velja na celo leta 22 K, na pol leta 11 K; na četr leta 5 K 50 h, na eden mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko kolikor morda poština. — Na narodno brez istodobne vspoljivosti in arhivne se ne omira. — Za osmanli plodijo se od poterostopne pošt-vrste po 12 h, da se osmanli enkrat tiski, po 10 h, da se dvakrat, in po 8 h, da se trikrat ali večkrat tiski. — Dopisi naj se izvloč frankovati. — Rokopisi se ne vršajo. — Uredništvo je na Kongresnem trgu St. 12. — Upravnštvo na Vagovem trgu St. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga St. 12.

t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je na Vagovem trgu St. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga St. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Volilni shod

Kranju, dne 30. nov. 1903.

(Dalej.)

Naslednji govornik je bil deželnih slance g. C. Pire, ki je razpravljajo razmere v deželnem zboru poročal kole:

Čislani gospodje volilci!

Ko ste mi pred dobrima dvema zoma izkazali svoje zaupanje in me volili svojim deželnozborskim poslancem, takrat sem Vam obljudil, da Vam po vsakratnem zasedanju poročal svojem delovanju. Žalibote mi ni mogoče izpolniti storjene obljube o lanskem zasedanju, ki je trajalo cele dne, a tudi letosnjega dolga sesija se zaključila, ne da bi kdo izmed posancev mogel kazati na kak pozitiven poh. V kranjskem deželnem zboru bilo govora o kakem delovanju, kajti kranjska zbornica je postala toršče poslovnih rogoviležev, ki s pretvezo, da delajo v interesu svojih volilcev, bodisi supno, bodisi s takozvanem tehnično obstrukcijo onemogočujejo vsako plodnost zborovanje. Ker pa sedaj ti partizani osrečevalci „našega dobrega vernega ljudstva“ po svojih listih in svojih shodih na zvijačen način pape narod, da je večina zakrivila žalstne razmere v kranjskem deželnem zboru, smatramo narodno-napredni posanci za svojo dolžnost, na javnih dogodkih svojim volilcem pokazati te razne pobožne laži v pravi luči.

Če hočemo docela spoznati uzrok vamen klerikalne obstrukcije, potem moramo ozreti nekoliko nazaj. Vsi se še spomnjate burnih deželnozborskih volitev v jeseni l. 1901. Prava pravčata vojska se je takrat raz pričelo oznanjevala proti slovenskim liberalcem. Po deželi so begali ljudstvo z ero, po mestih so pa ali pestili volilce konsumi ali poskušali s sladkimi ljubami pridobiti meščana zase. Za tako ceno so hoteli dobiti klerikalcev v deželnem zboru, z večino pa deželnim denarom, da bi z njim mašili edno bolj množeče se luknje v ponečenih gospodarski organizaciji. Bili so

popolnem uverjeni, da se jim posreči ta nakana. Ali kakor že prej večkrat, tako se je tudi pred dvema letoma razbil klerikalni naval nad zavednostjo našega meščanstva. Ves napor je bil zaman, nič močnejši kakor l. 1895. so prišli klerikalci v deželnem zboru. Up, da bodo z deželnim denarjem reševali začelo gospodarsko organizacijo, jim je za enkrat splaval po vodi in zavest, da je polom neizogiben, ako prav kmalu ne pridejo do deželnih jashi, je takoj po volitvah rodila v glavah klerikalcev ali bolje rečeno v dr. Šusteršičevi možganhmis, da treba razbiti deželni zbor in pri novih volitvah iznova poskušiti svojo srečo. To je pravi ukon in edini namen klerikalne obstrukcije, s katero bočajo prisiliti vlado, da bi razpustila deželni zbor. Vsi drugi razlogi, s katerimi opravičujejo klerikalci svoje početje v dež. zboru, so le peseck v oči nevednemu ljudstvu.

Že letos spomladi so se s posredovanjem vlade vršila pogajanja med strankami, radi sklicanja deželnega zбора. Ker se pa ni doseglo nikako sporazumljivje, je vladu še septembra meseca sklical kranjski deželni zbor na redno zasedanje ob času, ko so se sešli tudi drugi deželni zbori. V torek 22. septembra so se zbrali poslanci prvič v novem deželnem dvoru, ki se je pri tej priliki na slovesen način otvoril. Ljubljanski škof je sam blagoslovil krasno stavbo in v svojem nagonu izražal trdno zaupanje, da bodo poslanci po svojem najboljšem prepričanju in po svoji vesti delovali v splošni in pravih blagorih ljudstva, ki jih je odspalo in ki takega splošno koristnega delovanja tudi od njih pričakuje. Cela dežela je nestrenočakal novega zasedanja in vse svoje upe stavlja v redno zborovanje. Ko je tedaj šel po deželi glas, da je sam škof vzpostavljal poslane v koristnemu delovanju, takrat se je oddahnilo naše dobro ljudstvo in še celo najzagrizeniji liberalci so bili prepričani, da bodo klerikalni poslanci poslušni svojemu škofu, ki je po njih nazorih tudi njih politični voditelj. Ali ljubljanskemu škofu je bila v tem slučaju usojena ravno na-

sprotna uloga, kakor proroku Bilecamu v starem testamentu.

Začetkom prve seje je bilo res čutiti, kakor da plava angelj miru in sprave nad glavami kranjskih zakonodajalcev. Dr. Šusteršič je z glasom globokega notranjega prepričanja utemeljeval svoj in svojih tovarišev nujni predlog, da naj se spremeni deželni volilni red. Klerikalci so še lani zahtevali splošno in enako volilno pravico, dasiravno so dobro vedeli, da bi taka reforma, če bi jo zbornica tudi sprejela, nikdar ne zadobila sankcije. Če so tedaj saj na zunanjem hoteli kazati spravljivost, s tako zahtevo niso več smeli stopiti pred deželni zbor. Prišli so tedaj s krotkejšim predlogom, o katerem bi bil mogoč razgovor, če bi bili klerikalci sploh imeli resne namene. Narodno-napredna stranka je bila vsikdar za pravično spremembo volilne ga reda. Saj se je po njenem prizadevanju proti volji klerikalcev v Avstriji najpoprej v naši kronovini uvela direktna in tajna volitev. Slovenski liberalci tudi sicer nismo bili nikdar načelnih nasprotnik splošne in enake volilne pravice, pač pa zastopamo go tovo opravičeno stališče, da je isto mogoče uvesti le tam, kjer ljudstvo stoji na takih visoki stopnji izobrazbe, da volilno pravice povsem prosti in po lastnem prepričanju lahko izvršuje. Dokler kakor pri nas duhovščina ljudstvu prepričanje narekuje in vasiljuje, dokler bo naš kmet po večini verjel, da so mu vrata nebeškega kraljestva zaprta najmanj s sedmimi pečati, akani v vsem poslušen duhovnemu gospodu, toliko časa bi bila splošna in enaka volilna pravica za našo deželo največja nesreča. Ako bi se pri nas uvelj avila taka pravica, potem bi deželni zbor izgledal tako kakor kaka dekanatska konferenca, ki bi v večjo čast božjo po svoje gospodarsko organizirala ubogo ljudstvo in dovoljevala ogromne svote za nepotrebne škofove zavode. To bi seveda nekaterim močno ugajalo, a naš kmet bi se kmalu začel praskati, za ušesi; če bi mu sploh še kaj kože na telesu pustili. Sedaj po zaključenju deželnega zabora na višje povelje po de-

želi vsako nedeljo na shodih sklepajo papirnate resolucije za splošno in enako volilno pravico. Zaradi teh resolucij se seveda svet ne bo še podrl. Te resolucije imajo edino namen, povečavati Šusteršičev vsegamogočnost, da potem lažje bibe na prsi in kliče v svoji nekončni domisljavosti: „Glejte ljudstvo je za nam!“ Pač so pa take resolucije najboljši dokaz, da naše priprosto ljudstvo po večini res še ni godno za splošno in enako volilno pravico. Te resolucije namreč niso pravi izraz ljudske volje. Naš kmet in to zlasti sedaj, ko mu posli delajo toliko preglavice, se ne more vnemati za volilno reformo, glasom katere bi imel prav isto politično pravico, kakor njegov hlapec ali pastir, ki ne plačuje niti vinarja davka. Splošna in enaka volilna pravica je tako zoper čuvstvovanje in mišljenje našega kmeta, da bi bil on prvi, ki bi se ji uprl. Če pa vkljub temu nezavedno ljudstvo glasuje za Šusteršičeve resolucije, potem naj bo dr. Šusteršič z nami vred uverjen, da bi njegovi backi prikimavali tudi vsaki drugi po njem ali po njegovih duhovnih prijateljih predlagani resoluciji, če bi tudi zahtevala spremembo volilnega reda v tem smislu, da naj imajo farovške kuharice kar po tri glasove! No morda kaj tega tudi še doživimo.

Z ozirom na povedano se narodno-napredni poslanci pri obstoječih odnosih vobče ne morejo vnemati za splošno in enako volilno pravico. Pač pa klub narodno-naprednih poslancev priznava, da je zastareli deželni volilni red potreben čas primerne reforme in zategadelj smo glasovali zato, da se Šusteršičev predlog odkaže nalač v to voljenemu ustavnemu odseku. Zadari ljudega miru pa smo glasovali tudi za najnaj napominanega predloga, dasiravno mora vsak razsoden človek priznati, da je najnaj neumestna v tako važni zadavi, ki zahteva temeljiti studij. Še več. Večina je priznala klerikalcev po toliko članov v posameznih odsekih, kakor so zahtevali. Optimisti so domnevali, da je tako odstranjen zadnji kamen iz politike, ki je po izjavi klerikalcev povzročila lansko

obstrukcijo. Narodno-napredna stranka je tako storila vse mogoče, da se zagotovi delovanje deželnega zabora. Sploh je večina v kranjskem deželnem zboru postopala tako lojalno napram manjšini, kakor menda nikjer. Če bi bilo klerikalcem sploh kaj ležeče na rednem zborovanju in na koristnem delovanju za svoje volilce in če bi jim bilo res kaj ležeče zlasti na volilni reformi, potem jim je večina dala prilike dovolj za resno delo. Ali klerikalcem ni bilo za resno delo. Kakor lani tako so tudi letos hoteli razbiti deželni zbor. Njih prijetljivost je bila le navidezna. Ker so se pa bali, da bi ljudstvo slednji vendarne ne izpregledalo, hoteli so od sebe odvaliti odij obstrukcije in vprizorili so komedijo s predlogom o volilni reformi. Računalni niso, da bo večina glasovala za najnaj njih predloga, kar bi jim bil dobrodošel, čeprav neopravičen povod za obstrukcijo. Klerikalci same je najbolj prese netilo glasovanje večine. Ker so pa hoteli imeti obstrukcijo za vsako ceno, so si pomagali drugače. Takoj v prvi seji so vrgli v zbornico cel koš najnih predlogov in z njim zgradili dnevni red in s tem tudi redno delovanje. Dr. Šusteršič je izjavil, da deželni zbor ne bo prišel prej do dela, dokler se ne izvrši taka volilna reforma, ki bi klerikalcem preskrbelo tako zaželeno večino v deželnem zboru. Dr. Šusteršič je tedaj zahteval, da naj deželni zbor toliko časa pase lenobo, dokler se ne sprejme taka sprememba volilnega reda, ki bi sedanjo večino potisnila v manjšino, narodno-napredni stranki pa zadal smrtni udarec. Klerikalci so dobro vedeli, da ne bomo nikdar ugodili tako blazni zahtevi. To so pa ravno name raveli, da so potem, zlorabeč deželnozborski opravilnik, jeli tirati obstrukcijo z najnimi predlogi, interpelacijami, vprašanji na deželnega glavarja in načelnike odsekov itd. Pri tej priliki so si stekli tudi to žalostno slavo, da so vporabljajoč v obstrukcijske namene za vsakega Slovenca tako sveto vseučiliško vprašanje, vložili interpelacije radi slovenske univerze. Prideljali so tej interpelaciji 436 strani obsegajočo

LISTEK.

Peter Iljič Čajkovskij.

Ruska glasbena literatura je še mlada. Sicer je Peter Veliki tudi v dramatično umetnost začel pospeševati, ali šele Mihael Glinka (1804—1857) je ustvaril rusko glasbo.

Najznamenitejši vseh ruskih glasbenikov je Peter Iljič Čajkovskij, čigar opera »Evgenij Onjegin« pride končno te dni na slovensko gledališče.

Čajkovskij se je rodil 7. maja 1840 v Votkinsku, kjer je bil njegov dede višji rudniški svetnik in ravnatelj velikih fužin. Oče njegov je bil dober in skrben mož, mati njegova

— hčernekega francoskega emigranta — ljubezni in prijazna žena. Muškaličen ni bil nihče v celi rodini. Mati je znala za silo igrati na klavir, toliko, da so mogli gostje poseti, sicer pa ni ljubila glasbe. Tudi oče se ni zanjo ogreval, guvernantka, katero je Peter Iljič silno imel, pa niti not ni poznala. Tve glasbene utise je na malega

Petra napravila — ura, ki jo je bil oče prinesel iz Petrograda in ki je, če se jo je navilo, svirala neko arijo Zerline iz Mozartovega »Don Juan«. Ta aria je vzbudila v njem posebno ljubezen do Mozartovih del, ljubezen, ki si jo je ohranil vse svoje življenje.

L. 1848. se je rodovina preselila v Petrograd, kjer je Peter Iljič obiskoval takozvano »pravniško šolo«, ker ga je bil oče namenil uradniški karijeri. Čajkovskij je veljal za srednje nadarjenega učenca, ker se je učil samo toliko, kolikor je bilo neizogibno potrebno, a bil vkljucen temu ljubljencu svojih učiteljev in svojih so-udencev, ker je bil izredno prikupnega značaja in prikupne zunanjosti.

Tudi z glasbo se je v teh letih le površno bavil. Sicer se je naučil igrati na klavir in je zlahkoto zlagal ljubke plese ali nihče mu ni prisojal nenavadne muzikalne nadarjenosti in tudi on sam niti misil ni na muzikalno karijero. Pač pa je tako rad obiskoval italijanske operne predstave in sam pel v dijaškem cerkevem zboru. Šele l. 1855. je začel nekoliko resnejše gojiti glasbo,

ko je namreč dobil posebnega učitelja za klavir. A tudi ta učitelj, poznejši profesor petrograjskega konzervatorija, je bil mnenja, da Čajkovskij kot glasbenik nima posebne prihodnosti.

Vkljucen temu se je Čajkovskij še dalje resnejše bavil z glasbo, zlasti odkar se je seznanil z italijanskim učiteljem petja, Picciolijem, ki ga je bližje seznanil z lepoto italijanske glasbe.

L. 1859. je Čajkovskij dovršil svoje študije in je dobil službo v justičnem ministrstvu. Iavrševal je pač dosti vestno svoje uradniške naloge, a zanimale ga niso čisto nič. Toliko bolj pa se je zanimal za glasbo. Hoteč zadružiti notranje glasbe, ki so ga opominjali, naj se posveti umetnosti, se je zagnal v vrtine zabav, katerih je Petrograd obilo nudil, ali tudi to ga ni zadovoljilo.

Slušajmo se je seznanil z mladim muzikom Hermanom La Roche om in to znanstvo je bilo zanj odločilno. Opustil je službo v justičnem ministrstvu in se popolnoma posvetil glasbi. To se je zgodilo leta 1863.

Pred vsem je moral popolnititi svoje znanje in posvetil se je studijam s tako eneržijo, da se mu je vse čudilo, zlasti ker je bil v jako slabih gmotnih razmerah in je moral večkrat celo stradati.

V javnost je stopil l. 1865. s simfoničnim delom »Ples dekeli«. Ivan Strauss se je tedaj mudil v Petrogradu in je pri nekem koncertu dirigiral Čajkovskega delo, ki je doseglo velik vesel.

Isto leto se je Nikolaju Rubinsteinu posrečilo doseči, da je bil v Moskvi ustanovljen konzervatorij in poklical je Čajkovskega kot učitelja na ta zavod. Tu je postal Čajkovskij mnogo let in si pridobil velik ugled kot skladatelj. Izdal je celo vrsto skladov za klavir in več simfoničnih del in se tudi poskušal kot operni komponist.

L. 1869. je zložil eno najlepših in najgenialnejših svojih del, ouverturo k Shakespearevi drami »Romeo in Julija« in pa svetovno znani kvartet v D-duru, ki je razvajenega Turgenjeva tako očaral, da je s Čajkovskim sklenil najprišrenejše prijateljstvo.

L. 1873. je Čajkovskij uglasil Ostrovskega bajko »Sniguroška« (Snežulčica), l. 1874. pa je zložil veliko, a težko opero »Kovač Vakula«, ki ga je povzdignila med prve ruske glasbenike.

V naslednjih letih je bil Čajkovskij izredno plodovit. Obelodanil je lepo vrsto vsakojakih skladov, ki so raznesle njegovo ime po vsem svetu. Med temi je tudi klavirski koncert v B-mollu. Nemški virtuoš Hans Bülow je to skladbo igral v Bostonu in z njim dosegel kolosalen vesel in Nikolaj Rubinstein je igral to skladbo v Parizu l. 1878. ter z njim pridobil Čajkovskemu največji ugled na francoskem. Isti vesel je dosegel tudi z veliko fantazijo »Francesca da Rimini«.

L. 1876. se je Čajkovskij seznanil z operno pevko Lavrovskajo, ki ga je nagovarjala, naj uglasila najpopularnejše Puškinovo delo, »Evgenija Onjeginu«. Čajkovskij se je takoj razvzel za to misel. Igralec Šilovskij je napravil scenarij in skupno s Čajkovskim iz Puškinovega romana v verzih sestavil libreto. Čajkovskij se je takoj lotil kom-

knjigo „Vseučiliški zbornik“, ki bi se morala po postavi doslovno prebrati. Nadzorovali so čitajočega deželnega uradnika, da ni izpustil niti besedice in bil je res uprav pogled za bogove, ko je prišla vrsta inšpekcije tudi na modrijana Drobniča in Dularja. Vsled tega početja je bilo seveda vsako delovanje v odsekih onemogočeno, bilo bi pa tudi brezpomembno, ker bi počila vsled obstrukcije itak ne prišla pred zbornico.

Tako se je skozi pet sej tratal čas in menda je klerikalce same začela obhajati zona pred svojimi volilci. Klerikalci, ki niso nikdar v zadregi, kadar je treba izumiti kako novo sledilo za svoje volilce, so slednjič v 6. seji stopili na dan s predlogom, s katerim so odij obstrukcije hoteli zvaliti na večino. Dr. Šusteršič je podal v imenu svoje stranke izjavu, katere kratka vsebina je ta, da so klerikalci pripravljeni zapostaviti svoje nujne predloge na korist važnim točkam, da klerikalci nimajo nič proti temu, da se tiste točke dnevnega reda, ki se morejo po opravilniku obravnavati najprej v odsekih, predno pridejo v zbornico, odkažejo odsekom in slednjič, da ne bodo ovirali tistih odsekovih poročil v zbornici, ki bodo odgovarjali po njih prepričanju ljudskim koristim. Namen te izjave je vsakemu jasen. Klerikalci so milostno dovolili, da bi se v zbornici razpravljale tiste točke, ki bi bile na korist le njihovim volilcem, vse druge važne zadeve, zlasti proračun in liberalne zahteve, naj bi pa ostale nerešene. Zahtevali so, naj bi liberalci za klerikalce tlačili v odsekih, da bi se potem mogli ponašati pred svojimi volilci: glejte, vkljub obstrukcije smo za vas dosegli najlepše vspehe. Namen klerikalne sleparje je bil prozoren in povsem neravno je, da večina ni šla na tak lim. Kot odgovor na klerikalno izjavo je večina zahtevala, da naj se rešijo nujni predlogi v smislu opravilnika in da naj se vse stranke zedinijo za delavni program, v katerega naj se sprejmejo vse postavke, katere smatrajo posamezne stranke za koristne, pred vsem pa seveda proračun, brez katerega itak ni pokritja za posamezne zahteve. To je bila gotovo lojalna ponudba, katero bi bili klerikalci lahko sprejeli, če bi jim bilo sploh kaj na koristi dežele in na koristi svojih volilcev. Klerikalci so opravljene zahteve večine odklonili in s tem je bila zapečatena usoda letosnjega zasedanja kranjskega deželnega zborja. Le še nekaj formalnih sej, v katerih se je večinoma mlatila prazna slama Jakličeve afere in vlada je zaključila dež. zbor, samo zaključila, ne pa razpustila, kar so klerikalci letos kakor lani trdno pričakovali. Ker večina v odsekih ni hotela delati tlake na korist Šusteršičevim in na škodo svojim volilcem, sleparje sedaj klerikalci javnost, da deželni zbor ni mogel zborovati, ker je večina v odsekih obstruirala. Mislim, cenj. gg.

poniranja, obenem pa se je na veliko začudenje vseh svojih prijateljev popolnoma skrivaj oženil. Toda oženil se je skrajno nesrečno in ta domača nesreča je tako vplivala na njegove živce, da se je bilo bat najhujšega. Prepeljali so ga v Clareus v Švici in pozneje v Italijo, kjer je tudi res okrevl.

V Švici je izdelal in končal partituro »Onjeginac« in 1. 1879. se je ta opera prvič pela v Moskvi in sicer s toljim vsphem, ker ga ni dosegla še nikdar nobena opera na Rusku. »Evgenij Onjegin« je tudi dandanes najpopularnejša opera na Rusku. Seveda je k temu mnogo pripomogla, da zna vsak količaj izobraženi Rus Puškinovega »Onjeginac« takoreč na pamet.

Kak utis je napravila operá, se da spoznati iz tega, da je neka gospa po tej predstavi zagotovila Čajkovskemu do smrtno letno podporo 6000 rubljev, da bi zamogel živeti izključno samo umetnosti. In ker je bila ta gospa mati enajstih otrok in se je bala zlih jezikov, je stavila pogoj, da ne sme nihče za to izvedeti in da se ji Čajkovskij ne sme nikdar približati. V resnicu ni imel Čajkovskij nikdar prilike, da bi bil

volilci, da nam v tem slučaju ne preostaja drugega, kakor pomilovati one osove, ki verjamemo tako budalost. Končano je drugo zasedanje kranjskega deželnega zborja, ne da bi se bil dosegel najmanjši vspeh, ne da bi se bila rešila le ena važna točka dnevnega reda, določenega za prvo sejo. Bogu se je kradel čas, volilcem pa denar iz žepa. Minola sezija je stala deželo približno 25.000 kron in ta denar se je vrgel v vodo. Ta izguba je pa še malenkostna, če pomislimo, da je uprav neizmerna škoda nastala vsled tega, ker deželni zbor jni mogel rešiti cele vrste predlogov, ki so za celo deželo največje važnosti. Ker se že dvakrat ni dovolil proračun, se bo končno deželni odbor moral omejiti le na redne izdatke. In nihče drugi ni zakrivil te nesreče, kakor klerikalci s svojo blazno obstrukcijo. Ta obstrukcijska komedija je pa bila tem frivolnejša, ker so klerikalci s svojo obstrukcijo oškodovali najbolj svoje volilce. Gola resnica je namreč, da se % deželnega denarja uporablja za našega kmeta, tedaj tudi največ izrednih podpor, dasiravno prispeva kmet k stroškom dež. gospodarstva komaj tretjino. Narodno-napredni poslanci so vedno rade volje glasovali za vse predloge, ki so bile na korist kmetskemu ljudstvu, ker je res podpore potrebno in mirno labko trdimo, da so liberalni poslanci boljši prijatelji našega kmeta, kakor klerikalni, ki tira obstrukcijo največ v škodo prostemu ljudstvu.

Kakor rečeno je vsled obstrukcije najbolj oškodovano kmetsko ljudstvo, a prizadeta so pa kolikor toliko tudi mesta in pred vsem Kranj obenem z velikim delom okolice. Kranjski občinski odbor se je že leta 1896 shvalevredno vnemo lotil vprašanja, kako mestu priskrbeti zdrave pitne vode. Deželni zbor je sklenil prispevati 25% k skupnim stroškom in poljedelsko ministrstvo je dovolilo 40% s pogojem, da se vodovod gradi kot deželno podjetje. Izvršil se je komisijonal obvod in zavnile so se vse pritožbe. Po dolgoletnem naporu je bilo na veselje prebivalstva ugodno rešeno vodovodno vprašanje in trebalo je le še deželno-zborskega sklepa, da se bo vodovod gradil kot deželno podjetje. Že letos na spomlad bi bili lahko začeli z zgradbo, da niso klerikalci lani zastavili z obstrukcijo. Nadejali smo se, da se naše voče želje vresničijo vsaj letos na jesen, a tudi letos je klerikalna obstrukcija podrla naše upe. Vodovod, ki bi bil iz narodno-gospodarskega kakor sanitarnega stališča neizmerne važnosti za Kranj in okolico, se ne more graditi samo zavoljo klerikalne obstrukcije. Naravno, da naše mesto, kojega prospeh je zavisen od toli potrebnega vodovoda, tripi vsled tega velikansko škodo. To si dobro zapomnite, kadar vas bodo zopet pri vodovodih nadlegovali izvestni agitatorji.

Konečno naj še omenjam, da je vsled klerikalne komedije v deželnem

to velikodušno damo videl in se je mogel ustno zahvaliti. Dopisovala sta si redno in ta damska je bila edino bitje, kateremu je Čajkovskij vse zaupal in vse razkril, a videl je ni nikdar. Skrivnostno posvetilo na četrti simfoniji je namenjeno tej dambi.

V letih od 1878. naprej je Čajkovskij zložil še celo vrsto skladb, med njimi velikanski ouverturo »1812« dalje veliko opero »Mazepa«, operi »Čerevički« in »Čarodejka« ter končno odlično opero »Pikova damska«. Zadnja njegova opera je bila zložena 1. 1891. in se imenuje »Jolanta«.

L. 1893. se je Čajkovskij mudil na Angleškem in ga je pri ti prilikti vseučilišče v Cambridgeju imenovalo častnim doktorjem. Z Angleškega se je vrnil v svoje navadno bivališče v Klin blizu Moskve, kjer je zložil svojo svezovnoslavno »simphonie pathétique«; dne 28. oktobra 1893 je sam dirigiral prvo izvajanje te simfonije v Petrogradu. Bolan se je vrnil na svoj dom, bojan — na koleri, in v noči od 5. na 6. novembra umrl.

Čajkovskij je zložil kakih sto skladb, ki mu zagotavljajo edlično mesto med prvimi glasbeniki.

zboru ostala nerešena prevažna kulturna zadeva, ki interesira celo deželo. Kranjsko učiteljstvo je sigurno pričakovano valo letošnjega zasedanja, da ga reši iz obupnega gmotnega položaja. Vsak pošten človek mora priznati, da dobivajo učitelji za svoje dobro kulturno delo uprav beraške plače. Glede na to dejstvo je bila narodno-napredna stranka odločno zato, da se sprejme po deželnem predsedniku predloženi načrt deželnega šolskega sveta, glasom katerega bi se zvišale učiteljske plače za 25%, temeljne plače. Glasovali bi bili za ta predlog, če bi bilo prav treba zvišati deželno naklado. Preverjeni smo namreč, da bi ta denar ne bi vrzen proč, marveč, da bi ga bilo dobitilo ljudstvo z velikimi obrestmi nazaj. Klerikalci s svojo obstrukcijo so učiteljstvu požrli opravljene nade, dasiravno so se jim prej dobrikali in jim obljudljali vse mogiče. In da je ironija tem popolnejša, povedal je dr. Šusteršič na cerkuškem shodu, da se regulacija učiteljskih plač ne bo izvršila prej, dokler ne bo rešena volilna reforma. Lepa perspektiva se tu odpira učiteljstvu! Pa naravno! Klerikalci niso bili nikdar prijatelji učiteljstva in šole. Šola probuja ljudstvo, in zavednega ljudstva klerikalci ne morejo rabiti v svojenamene. Narodnnapredna stranka, ki teži po splošnem napredku našega naroda, je naravna zavezница učiteljstva. In prav je imel dr. Tavčar na novomeškem shodu rekši: »prej nikake volilne reforme, dokler se ne vredne učiteljske plače«, kajti z regulacijo učiteljskih plač se bo tudi kranjska šola dvignila na višji nivo. General Montevecchi je dejal, da je treb za vojskovjanje denarja, denarja in zopet denarja, mi slovenski liberalci pa pravimo: za naš boj, za napredek, za boj z umetnostmi potrebujemo šol, šol in zopet šol!

Tudi temu govoru so zborovalci burno pritrjevali. (Konec prva)

Državni zbor.

Seja dne 2 decembra.

Posl. Löcker in Wilhelm sta interpelirala ministrskega predsednika zaradi zboljšanja položaja davčnim uradnikom, sodno-pisarniškim in zemljeknjičnim uradnikom, ndalje neeraričnim poštним uslužencem in ekspedientom državne železnice. — Posl. Vogler je interpeliral zaradi nezdravih razmer pri oddaji prenočišč v mestih, posebno na Dunaju, kjer so malopridne ženske, ki sprejemajo na prenovevanje v skupne postelje fante in deklice, kakor je pokazala nedavno sodno obravnavana.

Nujne predloge so vložili: posl. Romancuk glede izvolitve odseka 37 članov, ki naj izdelal načrt za novo ustanovo na temelju splošne, enake, direktne in tajne volilne pravice ter na rodne avtonomije.

Nujnih predlogov se je nakupilo na 200. Na vrsto pa je prišel le eden, namreč Dvořák o spremembah § 14. Čitanje vlog je namreč trajalo od 11.—3. ure.

Nemci so odločno protestirali, ker je dal predsednik ta predlog, ki je bil svoječasno odklonjen, na dnevnem red, dasi bi moral priti v tej seji na vrsto predlog ustanovnega odseka za odpravo § 14. drž. tem. zakona. Posebno ostro je govoril posl. dr. Gross, ki je izjavil, da bodo Nemci glasovali proti temu in proti vsakemu drugemu nujnemu predlogu, ki ga stavi obstrukcijska stranks, bodisi, da je predlog Nemcem tudi sicer simpatičen.

Predsednik je zagovarjal svoje postopanje, češ, da se ni nihče oglašil proti temu, da bi se Dvořák ovega predloga ne smelo postaviti na dnevnem red. Ker se predsednik tudi speliranj posl. Götz a ni udal, zdeli so mu Nemci klicati: »Predsednik Cehov! Avstrijski Apponyi! Odstopiti! Proč!«

Predsednik je podelil besedo posl. Lad. Dvořák, ki je utelejivel svoj predlog s tem, da je zloraba § 14 provzročila padanje državnopravne in politične veljave tovarne državne polovice napram Ogrski. Sklenitev nagodbe je glasom člena XII. iz leta 1867. mogoča le parlamentarnim potom in vladu ima vseled tega dolžnost, omogočiti to parlamentarno rešitev nagodbe, tudi če bi veljalo obstoj tega kabinta.

Za njim je govoril posl. Baxa deloma češko, deloma nemško. Rekel je, da se Nemci boje razprave o § 14, ker vpliva na njihovo vladu. Nadalje je izjavil, da noče glasovati za sprememb, temuč le za popolno odpravo § 14. Kdor je nasprotnik se danje vstave, mora storiti vse, da se ista vrže. Govoril je do 1/8. ure, nakar je predsednik takoj sej za klapo.

Sporazumljenje Bolgarije in Srbije glede Makedonije.

»Novoje Vremja« je priobčilo pred kratkim zanimiv dopis, v katerem se zatrjuje, da sta se Bolgarija in Srbija za slučaj vojne s Turčijo in za slučaj zmage popolnoma zedinile glede Makedonije.

Ako bi se vojna proti Turkom končala za obe državi ugledno, bi Bolgarska zasedla vilajet Adrianopol Srbska pa Staro Srbijo. Pokrajina med tem določen princ Arsen Karađorđević, ali srpski princ Mirko, bi Bolgarija temu ne nasprotoval. Tako je poročalo »Novoje Vremja«. Temu nasproti pa konstatuje poluradni srbski list »Samouprava«, da ni — žal — Bolgarija stavila Srbiji glede Makedonije nikakih predlogov. —

Istina pa je, da je bila Srbija in je še pripravljena, z Bolgarsko skleniti zvezo v svrhu osvoboditve Makedonije in Staro Srbije turškega jarma. Toda Bolgarska se neče spuščati v tem oziru v nikaka pogajanja, ker računa s tem, da se bo Bolgariji sami posrečili s pomočjo Evrope brez oborožene sile zasesti celo Makedonijo in Trakijo. O kaki tozadni zvezi Srbije z Bolgarsko se torej sedaj še ne more govoriti; pač pa se bude že te dni sklenila obrambna zveza med Srbijo in Črnomorom, ker so tako v Belem gradu, kakor tudi na Cetinju prepridani, da se od Rusije in Avstrije predlagane reforme v Makedoniji ne bodo izvedle, vsled česar bo buknila prihodnjo spomlad nova ustava, hujša in obsežnejša kakor katera doslej.

Tem izvajanjem ruskega lista »Novoje Vremja« in srbske »Samouprave« bi bilo pripomniti, da se dotični dogovori med bolgarsko in srbsko vlado glede Makedonije res niso vršili; pač pa so se v tej zadevi posvetovali in dogovarjali razni ugledni bolgarski in srbski politiki. Ti dogovori se pa seveda ne morejo smatrati za obvezne tudi za obe vlad.

Da je pa vest o bolgarsko-srbskih pogajanjih glede makedonskega vprašanja v bistvu, oziroma v pravkar navedeni oblike resnična, dokazuje dejstvo, da so se v Sofiji in v Belogradcu ustanovili bolgarsko-srbski klubi in časopisi, kateri so si nadeli nalogu, najintenzivneje delovati za sporazumljenje Bolgarije in Srbije glede Makedonije.

Politične vesti.

— Državni zbor bo imel še danes in jutri sejo, potem pa sledi odmor do srede. Danes pridejo najbrž na vrsto predlogi o podporah vsled ujm. Potem se izpolnijo vse seje do božičnih praznikov z debami o najih predlogih. Za Dvořák-

kovim najnjim predlogom pridejo na vrsto v isti zadevi, t. j. o odpravi ustave, najni predlogi poslancev Fresla, Romancuka in Ellen bogena.

— Češka obstrukcija. Nadelnik poljskega kluba, vitez Javorški, je pozval zadnje dni vododružni parlamentarci desnice k sebi na razgovor glede saniranja političnih razmer. Čehom je prigovarjal, naj bi iz obstrukcije izločili proračunski provizorij, za kar so Poljaki občali, da sprejme večina v proračunskega odseku ali pa v plenumu resolucijo, v kateri se izreče iz kulturnih vzrokov za ustanovitev češkega vseučilišča. Pri tej priliki se je tudi zvedelo, da je pred sestankom državnega zborja dr. Körber naprosil nekega konserativnega veleposlancev, naj posreduje pri Čehih; dr. Körber je obljubil, da bi v zboru izjavil, da je vlada pripravljena, se približati iz kulturnih ozirov češki želji za ustanovitev češkega vseučilišča, ne da bi določila gotov kraj ali gotovi rok za uresničenje češke želje. Posredovalec pa je obljuba, da mu taka izjava ne zadoštuje, vlada naj temveč postavi že v proračun za leto 1905 kredit za ustanovitev češkega vseučilišča na Moravskem. Tako zahtevalo pa je dr. Körber zavrnit. Zato Čehi vedo, da ima vlada za nje le obljube, resne volje pa ne, zato se tudi prigovarjanju Poljakov niso hoteli udati.

— Češki deželni zbor se sklicuje 28. decembra ter bo zboroval do 15. januarja ter rešil pred vsem proračun, prispevanje dežele za vodne ceste in po ujmah prizete kraj.

— Spremembe pripraskem voju. Vojni poveljnik v Pragi, fom. Fabiani, ki je 63 let star, gre v pokoj. Za njegovega namestnika se imenuje fmlt. nadvojvoda Oton Nadvojvoda Karol Ferdinand se potem premesti iz Prage.

— V ogrskem državnem zboru se je včeraj zopet samo obstruiralo. Ministrski predsednik je s proročkim svarjenjem napovedal, da bo Ogrsko doletela ista usoda, kakor je vzela samostojnost Poljakom, ako se bo v parlamentu hodilo po dosežni poti.

— Razkol v ogrskih neodvisnih strankah. Jutri napravijo tisti poslanci neodvisne stranke, ki so za pomirjenje z vladom, zadnji poskus, da bi se obstrukcija ustavila. Obstrukcionisti pa se nameravajo zase organizovati. Skoraj neizgibno je tedaj, da nastaneta iz neodvisne stranke dve novi stranki.

— Sprememba ogrskega državnozborskoga poslovniškega. Liberalna stranka se je zopet ojačila. Pristopilo ji je 10 saških poslancev z izjavo, da verujejo v lojalno izvajanje Tisovega vladnega programa. Vlada sedaj le še čaka, kaj se zgodi v Kossuthovi stranki, potem pa namerava spremeniti poslovnik tako, da bo vsak čas mogoče predlagati konec debate. Ker pa se spremenjeni poslovnik sme rabiti še v prihodnjem zasedanju po sprejetju, se zasedanje zaključi, a drugi dan se otvorí novo zasedanje.

ne kar obstoji v šestih dnevih, sedemjan pa je počival. Bog je izrekel samo besedo — in zemlja je bila. Šasoma so ljudje zapazili, da ima zemlja na sebi znake starosti, in zadele so vpraševali, če je Bog zemljajo tako ustvaril, kakor sedaj ob stoli, z vsemi znaki starosti, ali pa je zemlja tekom časov premenila. Cerkev ni bila v zadregi in je rekla, da je Bog ustvaril zemljo z vsemi znaki starosti. Adam in Eva sta lahko na drevesih videla tista gnezda, ki so bila zapuščena leta poprej — ko temveč še ni bilo, in na bregovih sta psala školjke, v katerih ni nikdar prebivala nobena živalica!! Za kmete v hribih je bilo to dobro — ali znanstveniki so se temu le smehljali in — šli svojo pot.

Cerkev se je spustila v boj proti geologiji, ali je bila popolnoma pre magana. Jezuit Boszio je obelodanil leta 1877. razpravo »Geologija in vesoljni potop«, v kateri je pripoznal — in cerkev se je s tem pripoznajem strinjala — da so bili svetopisemski dnovi, v katerih je Bog ustvaril svet — dolge periode. Seveda je trajalo še dobro dva set let, predno je to prišlo tudi v katekizme. Na Dunaju je sedaj v rabi katekizem — kako je na Slovenskem, ne vem — kjer je rečeno, da je Bog ustvaril zemljo v šestih dnovih, katerih dolgost pa ni znana. Vsak teh dni je torej lahko trajal milijon let. Torej bankerot!

In istotako bo tudi z bojem cerkev proti darvinizmu. Cerkev udi, da je Bog ustvaril vse živali in po svoji podobi tudi človeka — znanost pa je dokazala, da so se živali kakor tudi človek razvili in premenili. In cerkev se mora tudi v tem oziru umikati. V knjigi, ki jo je izdal katoliški vseudičnič v Parizu v začetku 20 stoletja, se sicer še pobija darvinizem, ali kako rezervirano in previdno. Rečeno je sicer v tej knjigi, da ni verjetno, da je imel človeški rod prednike, rečeno je pa tudi da je človeški rod nastopal v legendarnih časih, glede katerih nini nikake kronologije. Istina! A kaj je potem z Adamom? Kaj je z vesoljnimi potopom? Bankerot!

Takisto je cerkev tudi na polju zgodovine doživela velik bankerot. Moderna zgodovinska kritika je pričadela cerkevi že s tem bud udarec, da je dognala celo vrsto falsifikacij, katere so storili cerkveni možje in katerih se je cerkev posluževala.

Takisto je falsifikat je dirlina listina cesarja Konstantina. S to — falsificirano — listino je cesar Konstantin daroval papežu Silvestru I. obširna posestva v Rimu in okrog Rima. Ta listina je služila cerkvi mnogo stoljetij v dokaz, da je papežev posvetno gospodstvo legalnega postanka. Sedaj se tudi cerkev ne upo več trditi, da je ta listina pristna. Falsificirani sta dalej bulli iz leta 695. in iz leta 698., katero falsifikacijo so v 11. stoletju izvršili menhi v Dijonu; falsificirane so bulle papeža Caharije glede Monte Cassina; falsificirana so privilegija cerkev v Vienne; falsificirani so psevdo izidorski dekreti, s katerimi je cerkev dokazovala, da so papeži imeli že v 1. in 2. stoletju po Kristusu tiste oblasti, ki so si jih šele pozneje prilastili. Te falsifikacije tudi cerkveni pisatelji več ne taje, ker je tajenje vzričo dokazov nemogče, rimske papeži pa si laste in izvršujejo še vedno tiste oblasti, ki so si jih pridobili s pomočjo falsificiranih dokumentov.

Ko bi hoteli navesti vse falsifikacije, kar jih je dokazanih, bi moralis spisati celo knjigo, zakaj teh falsifikacij je na tisoče. Vse te falsifikacije so imele namen, pripomoči ali cerkevi kot taki ali posameznim samostanom ali cerkvenim dostojaštvom do kake koristi ali do kakega dobička. Samostani so na milijone in milijone svojega premoženja vveli s falsificiranimi dokumenti. Zlasti se je to godilo v srednjem veku, ko je bil vsak samostan nekaka tovarna za izdelovanje falsificiranih dokumentov. In temu se ni čuditi! Kdo je pa v srednjem veku znal pisati in brati? Razen menihov in duhovnikov skoraj nihče. Vse je bilo tedaj v duhovniških rokah, v vsem javnem in pravnem oziru so bili ljudje in časih tudi države od visne do duhovnikov in ti so svoje stališče brezobzirno izkorisčali. Da so se pri tem posluževali falsifikacij v dosegu vsakovrstnih dobičkov, to pa le kaže moralično vrednost dotičnih papežev, škofov in menihov.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 3. decembra.

— **Osebna vest.** Sodniski kancelist g. Josip Koprivnikar iz Šmartnega pri Litiji je imenovan za oficijala.

— **Odpadniki od krščanstva** — to smo namreč postali mi, ves »Slovenec« tako piše, in kar piše »Slovenec«, je vse pribita resnica. Torej odpadniki od krščanstva! Klerikalci oznanjajo že dvajset let, da smo brezverci, ateisti, antikristovi sinovi in hudičevi zavezni, da hočemo cerkve zapreti in postaviti na mesto podob matere božje gole ženske na altarje. Ali zaledlo to ni dobiti, dasi se oznanja po vseh priznicah in spovednicah. Sedaj pa pravijo, da hočemo odpasti od krščanstva, in napenjajo se kakor žabe, da bi to razkritje dopovedali svojim pristašem. In pri tem prav nič ne pomislijo, da bijejo sami sebe po zobe in postavljajo sami sebe na laž, kajti če smo šele sedaj, šele ta teden postali odpadniki od krščanstva, potem so vsi škofje in vsi duhovniki vseh zadnjih dvajset let lagali, ko so trdili, da smo brezverci in ateisti, sinovi antikristovi in zavezni, hučevi! Pa tudi z najnovejšim našim »odpadom od krščanstva« ni tako hudo, kakor bi to rad dopovedal »Slovenec« prazneglavim svojim bravecem. Govorili smo o pogojih napredka v gospodarskem oziru, o znanosti in umetnosti, torej o stvareh, v katere se Kristus ni nikdar vtikal, v katere se pa vedno vtikajo njegovi nevredni »namestniki«, dasi jih to čisto nič ne brigata. Kristianstvo nima z gospodarstvom, z znanostjo in z umetnostjo čisto nič opraviti, in je vsaka napredna stranka na svetu nasprotnica cerkvenim vplivom in predpisom v teh zadevah. Če to ni, potem sploh ni napredna stranka. »Slovenec« je po starli liguorijanski morali iztrgal iz našega članka nekaj stavkov, jim zvijačno vzel iz celine konteksta izhajajoči pravi smisel in se sedaj dere na vse grlo, da bi napravil iz tega agitacijsko orozje. Navajeni smo na take manevre in zato nas »Slovenec« čekanje niti najmanj ni spravilo iz duševnega ravnotežja. Če se nas ni prijelo tekom dvajsetih let vsak dan ponavljano očitanje, da smo brezverci in ateisti ter Kristusovi sovražniki, se nas tudi ne prime očitanje, da smo odpadniki od krščanstva. Tem manj, če prihaja od ljudi, ki s krščanstvom samo barantajo. O filozofskej vranjih se pa s temi ljudmi že celo ne bomo prerekali, ker so prenevredni in pneumatni, da bi jih razumeli, saj so še o teoloških stvareh tako slabo poučeni, da nas kar usmiljenje obide, če zdaj in zdaj kaj čitamo izpod nji hovega peresa. Kar pišejo, napravi na nas vselej tak utis, kakor kaka reklama za sladno kavo. »Naša cikorija je najboljša — vpije ta cikorija; »Naša cikorija odpravi vse bolezni« — vpije drugi; »Kdor hoče srečno živeti in v nebesa priti, naj rabi le našo cikorijo« — oznanja tretji. O bistvu cikorije pa vedo ravno tako malo, kakor naši duhovniki o bistvu »o glavnih in pravih naukih krščanstva«. Sicer pa, gospoda blagoslovljena, le naprej z odpadom od krščanstva. Lep zbirajte šnopsarje in pretepače okrog farovskih svinjakov in jim pridigujte o našem »odpadu od krščanstva« — mi pojdemo vendar svojo pot naprej in vaše razsajanje nam bode le v zgodovini. Če pogledate po slovenski domovini, boste videli, da smo tekem nekaterih let revolucionirali javnega duha proti klerikalizmu tako, da vas je lahko strah in v tem delu ne bomo odnehal, ker je klerikalizem poguba.

— **Odprto pismo gospodu sodnemu svetniku Brunarju v Celovcu.** Poroča se nam, da je pri neki kazenski obravnavi proti Slovencu Matiji Vizerju iz Borovlj, ki se je vrnila pretekli teden pri deželnem sodišču v Celovcu, gospod sodni svetnik Brunar se zelo prispeval, da je zatoženega, ki se je hotel v svoji materinščini zagovarjati, ki pa za silo tudi malo nem žene lomi, na to pripravil, da se je vdal in bil torej v tujem jeziku izprševan in sojen. — Pri tisti priliki pa je svetnik Brunar naš slo-

venski jezik nekako ostentativno in kakor se je moralo iz vsega nastopa sklepati, žaljivo le windisch-jezik imenoval, proti kateremu posredtu moramo prav odločno protestirati, ker se slovansko narečje, katerega se tretjina Korošcev poslužuje, imenuje slovenski, a ne vindisch-jezik. — Da se dotedi gospod o tem prav temeljito uveri, naj prečita cesarski patent z dne 4. marca 1849 (drž. zak. št. 1) in izvrševalno odredbo k istemu z dne 2 aprila 1849, s katerima se je vpeljal državni zakonik in sicer za Koroško v nemškem in slovenskem jeziku kot dejelni jezik; torej je zakonito uradno ime za naš jezik, bodisi na Koroškem ali kje drugod — slovenski — ne windisch. Merken Sie sich das, Herr Brunar! — Da pa ti nemški gospodje, ki menda razven svojih suhoperarnih paragrafov malo kaj čitajo, kar bi jim podalo kaj več svetovnega razgleda in pouka, in ki pravijo, da smo izraz slovenisch šele v zadnjih desetletjih skovali in da prej ni bil nikjer poznat, izvedo, da se je ime slovensko od nekdaj rabilo, jim povemo da se naši sorodci ne na Koroškem ne na Štajerskem nikdar niso zvali vindišarje, ampak od pamтивka povsod le Slovence, in svoj jezik slovenjali ali slovenski, čeprav so ga Nemci pa le zanjo imenovali »windische«. — Ravno tako so ga prvi sestavljalci slovenskega slovarja in slovnice nazivali vsikdar le slovenski jezik. Tako izmed njih dva Korošca Achazel in Jarnik in Štajerc Murko v svojih, leta 1832. in 1833. izišlih rečnikih. Achazel, ki je zbral in izdal koroške narodne slovenske pesmi, piše v uvodu: »Jedes Volk erfreut sich seiner Lieder, aber nicht leicht eines herzlicher als das »slovenische«; Jarnik pa nazivlja svoje jezikovno delo: »Versuch eines Etymologicons der slovenischen Mundart; Murko pa je izdal »slovenische Sprachlehre nach den Volksprecharten der Slovenen in Kärnten, Steiermark, Krain und Ungarn«. — Naj si torej gospodje pri koroških uradih in drugod zapomnijo in se tega, kakor se državnemu uradniku spodobi, drže, da je imenovati slovansko narečje, kakor se na Koroškem govori »slovenische« in ne »windische Sprache«, in da je ta jezik povsod eden isti, čeprav se pri njem, kakor pri vsakem jeziku, nahajajo semterje kake krajevne razlike! — Toliko za danes!

— **»Ma mejo!«** Za Koroško so si slovenočrni v Gradcu izbrali za svoj plen Spod. Štajersko. Pod gorenjim naslovom kliče »Tagespost« nemški uradniški naračaj, naj se vrže na Spodnji Štajer ter se v ta namen pridno uči slovenščine. To velja posebno za sodne uradnike ter utemeljuje iz tega nemško korist sledete: »V mešovitih pokrajnah ima sodnik zelo velik vpliv pri odločevanju, v katerem obeh dejelnih jezikov se naj obravnava in sestavlja zapisnik. Lahko se reče, da med stokrat lahko sodnik v osemdesetih slučajih do loči jezik. Pismene vloge imajo v rokah odvetniki in notarji in tako je v rokah le nekaterih mož, določiti in popraviti jezikovni značaj kakega okraja glede pravosodstva. Podobno je v politični upravi, v davčni službi in drugih javnih uradih.« Do sedaj so Nemci še vedno utemeljevali svoje skrivne namene s tem, da na Spodnjem Štajerskem primanjkuje slovenskih uradnikov; tudi Derschatt je podobno govoril v drž. zboru. Sedaj je pa glasilo graškega nadodsida izpregovorilo odkrito.

— **Shod pri Rebku na Gorjcem.** Nekateri kmetovalci in učitelji, ki se bavijo s kmetijstvom, so sklicali 22. novembra t. l. shod na Goričici, da bi se posvetovali v prvih vrsti o gospodarskih stvareh. Nasledo so povabili obe slovenski gorički stranki in poslali vabilo na shod v

objavo »Sošic in »Goričic. Dasi torej shod ni bil političen, vendar ni hotela »Goričic vabilo na shod priobčiti in klerikalci so celo hoteli zborovanje pod vodstvom župnika Kosca razbiti, kar se jim pa ni posrečilo. To zborovanje so sklical vinarska in sadarska društva, a navzlio temu se ga ni udeležil nobeden klerikalni poslanec, pač pa poslanca — veleposestnik Jakonič in dr. Tuma. Dr. Tuma je v svojem govoru povdral, da si bodo kmetovalci svoj položaj zboljšali le, ako se bodo postavili krepko na lastne noge in ne bodo poslušali duhovnikov, ki že molijo 1900 let, ne da bi kaj primolili. Slovenci smo zato tako bedni, ker so nas stoletja in stoletja učili samo župniki. Ti so pa bili slabii učitelji. Iz farovčev so šele prišli, ko jih je zapobil Leon XIII., ko jim je šlo za premoko, ko so videli, da je pričelo ljudstvo spregledovati. V drugih krajih manj molijo, pa več delajo, godi se jim bolje, kakor pri nas, kjer smo molijo. Največ revščine je med katoliškimi narodi. Shod je sprejel več resolucij gospodarske vsebine, glede združitve vseh gospodarskih društev v poslovno zvezo, o učiteljskih plačah, glede orožnih vaj in o drugih za kmetovalce važnih vprašanjih.

— **Glasbena Matica** vabi na koncert, katerega priredi v nedeljo, dne 6. decembra 1903 v veliki dvorani »Narodnega doma« v Ljubljani »Češki pevski kvartet« iz Prage. Spored. I. del: 1. a) Nešvera: »Čim srde, čim jsi zhrešilo?... (S čim si zakrivilo srce?...) b) Meyerbeer: »Cveterospe Raoula, Nevera, St. Brisa in Marcella« iz opere »Hugenotti«. Češki pevski kvartet. 2. Del: Arija iz opere »Lakmá«, s spremeljavanjem klavirja. Poje član kvarteta gosp. Mikoláš 3. a) Bendl: »Ztracený mládý. (Zgubilena mládost) b) Hoffmeister: »Noc byla tichá. (Noč je bila ticha.) c) Mendelssohn: »Za nocí (V noči). Češki pevski kvartet. 4. Smetana: »Dvospov Luke in Tomáž z narodne operi »Polubub« s spremeljavanjem klavirja. Pojeti član kvarteta g. Svojsík. 3. a) Kovářov: »Můj první máj. (Moj prvi maj) b) Jos. Procházka: »Zaprostrošec. e) Rozkošný: »O jak jsi krásná! (O, kako si krasna!) Češki pevski kvartet. 4. Weis: »Český ráj. (Žalost), s spremeljavanjem klavirja. Poje član kvarteta gosp. Novák. 5. Saint Saens: »Serenade d' hivera. (Zimsko serenada) Češki pevski kvartet. Klavirsko spremeljavanje 5. točke I. dela izvaja g. Jos. Procházka, skladatelj, vsa druga spremeljavanja izvaja član pevskega kvarteta gosp. Černy. Začetek točno ob 5. uri po poludne, konec ob 7. uri. Cene prostorom: Sedeži od 1.—3. vrste po 4 K, od 4.—7. vrste po 3 K, od 8. vrste nadalje po 2 K. Stojisci po 1 krona. Dijaške in garnizijske vstopnice po 60 h. Vstopnice se dobivajo v trafički g. Šešarka v Selenburgovih ulicah in na dan koncerta pri blagajni.

— **Akademična podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Gradišču** si je za leto 1904 na svojem rednem občnem zborovanju dne 29. novembra 1903 izvolila slediči odbor: Predsednik: stud. iur. Fran Irgolič, blagajnik: stud. iur. Štefan Hrašovec, tajnik: stud. iur. Josip Požar, odb. nam.: stud. iur. Gvidon Srebre.

— **Na naslov slavne c. kr. poštne direkcije v Trstu.** Poštna direkcija zamenjuje stare poštne table z novimi, na katerih se glasi slovenski del: »C. kr. poštne urad«; mesto pravilno: »C. kr. poštne urad«. Najmanj kar moremo od slovenske direkcije v Trstu zahtevati, je, da nam določijo vsaj pravilno napravljene table, tiskovine in poštne pečate!

— **Državnozborski mandat je odložil** tržaški postaneč Horts, kakor pravi, zaradi slabega zdravja. Splošno se pričakuje, da bo vsled kompromisa med liberalci in socialisti izvoljen socialni demokrat Pittoni.

— **Pevsko društvo, Zarja na Brdu** priredi Miklavžev večer dne 5. decembra ob 7½, uri zvečer v salonu pri Štarpu v Lukovici. Iz prijaznosti sodelujejo c. kr. uradniki.

— **Miklavžev večer** prirede cerkveni samci dne 5. decembra t. l. v gostilni pri J. Špuntu. Začetek ob 7. uri zvečer. Prihod Miklavža bo sijajan, veličasten, o njegovem prihodu obveščena je celota Notranjska. Za izborno zabavo skrbijo Odbor.

— **Požar.** Kočarju Fr. Grudenu v Potoku pri Trebnjem je 24 pr. m. zgorela koča. Škoda znaša 400 kron. Gruden ni bil zavarovan.

— **Omejitev tovornega prometa na Reki.** Ker je zadnji vihar na Rki razdeljal več železniških skladis, da so vsa še ostala skladisča prepričljena, in ker je na večih mestih uničena tudi železniška proga, ki vodi k tem skladis, je ravnateljstvo ogrskih železnic odredilo, da se za nedol den čas ustavi prevažanje takšnega blaga in takšnih tovornih na Reki, ki se morajo skladati in shranjevati v pokritih prostorih. Čim se popravijo skladisča in poskodovane železniške proge se nemudoma prekliče tudi ta naredba!

„The Gresham“

zavarovalna družba za življenje v Londonu.

Filiala za Avstrijo:

Dunaj, I., Giselastrasse št. 1

v hiši društva.

Društvena akcija dne 31. decembra 1901 . . . . . kron 190,871.731—
Letni dohodki na premijah in obrestih v letu 1901 . . . . . 31,555.992—
izplačila za zavarovalne in rentne pogodbe in za nazaj-kupe itd. od . . . . .
obstajanja družbe (1848) . . . . . 426,999.043—
Med letom 1900 je društvo izpostavilo 5718 polic z glavnico . . . . . 50,727.282—
Za specijalno varstvo avstrijskih zavarovancev je „The Gresham“ do dne 31. decembra 1901 založilo vrednostnih papirjev v znesku . . . . . (1282—8)

nom. kran 23,037.438-10

pri c. kr. ministerijalnem plačilnem uradu na Dunaju.

Prospekti in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno.

glavna agentura v Ljubljani pri G. Zeschko
vila nasproti „Narodnemu domu“.

Naznanilo.

D. Zalaznik v Konstanaru
preskrbuje že več let vinski trgovcem in
gostilničarjem nakup vina in pošilja tudi
malim odjemalcem naravna Istrijska
vina po nizki ceni. — Stvarna pojasnila
daje brezplačno.

Narodna gostilna
in prenočišče v lastni hiši, nasproti železniške postaje. (2062—4)

Istrijsko vino
domačega pridelka
prodaja lastnik vinogradov

Anton Paoluzzi

Cittanova, Istrija.

Cene franko na postajo v Trst:

Beli pinot . . . . . à 17 gld.
Črni teran . . . . . 14 "
Vino, belo, iz več vrst
grozda . . . . . 13 "
Ravno tako imam na razpolago

vinsko žganje.

Tistem, ki dokaže, da moje
vino ni popolnoma naravno,
plačam 2000 K. 2821-16
Vzorce pošljam zastonj.

St. Peterburške galoshe
čevlji za sneg, Storm Slipper
pri 1860 TPAPM. SLETETERBURG
pristne samo s na podplati.

Na debelo in drobno

(3175—6)

A. Krisperju, Ljubljana

kakor tudi pri sledečih tvrdkah: Ceškutti Marija, Ljubljana. Dolničar D. Po-
stojna, Bartelmay Josip, Kočevje. Benedikt J. S., Ljubljana Brinsek IV, Trnovo. Engelsberger R., Krško. Homann Friderik, Radovljica. Homann Otto, Radovljica. Fürsäger Leopold, Radovljica. Gratner Jurij, Kamnik. Gatsch A., Kostanjevica. Kolar Josef & Co., Ljubljana. Lapajne Valent, Idrija. Morauč Josip, Novo mesto. Petričič Vaso, Ljubljana. Persche Alojzij, Ljubljana. Pollak Marija, Kranj. Petelin Andrej, Ribnica. Trevn Valentin, Idrija. Trevn Anton, Jesenice. Treo Karolina, Ljubljana. Verbič Anton, Sevnica. Jeuniker Ernest, Ljubljana. Kasch A. Ljubljana. Kenda Henrik, Ljubljana. Leutgeb Anton, Ljubljana. Reknagel Karl, Ljubljana. Schäffer Albert, Ljubljana. Schmitt F., Ljubljana. Szantner Fr., Ljubljana. Lebinger & Bergmann, Litija. Ferjan I., Jesenice. E. Hoffmann, Kočevje. Jonke Franc Kočevje. Barborič M., Novo mesto. Koceli I. N., Škofja Loka.

Kava in čaj

iz prve roke

to je naravnost od pridelovalca, torej popolno jamstvo za naravno, nepo-
čeno kavo ob najnižjih cenah.

Naša nad 100.000 oralov velika
posest na otoku Java se obdeluje
jako umno. Naša kava in naš čaj sta
zelo blagodišča in ukusna, pa tako
izdatna. (3143—2)

Kava Javallor, izvrsten, 4 1/4 klg. za gld. 6.65
" " fin, zelen 4 1/4 klg. za gld. 5.90
Javabral, mešane, 1 1/4 klg. za gld. 5.45

Pošilja se zadacano in franko, brez
stroškov na vsako pošto.

Cenik brezplačno in franko.

TURK in dr.

veleposesnik na Javi.

Prodaja kave in čaja v lastni upravi.

Trst, via acquedotto, 38.

Za Miklavža

priporoča

slaščičarna R. Kirbisch

* v Ljubljani, na Kongresnem trgu *

bogato izbera parkeljnov, Miklavžev, bonbo-
nijer, finih košaric s kandiranim sadjem in
najfinejšimi bonboni.

Mandolato, kraljik, medenjak, pôpernik in
velika izbera prefinega čajnega peciva last-
nega izdelka. (3098—3)

Zunanja naročila točno.

Zavod za mebliranje in dekoracije

FRAN DOBERLET

v Ljubljani, Frančiškanske ulice št. 10.

Telefon št. 97.

Pohištvo vsake vrste

od najnavadnejšega do najfinejšega,

**Zaloga tapet, rolet, karnis za okna,
zagrinjal in preprog.**

Največja izbera
blaga za pohištvo.

Preproste in luksurijozne

ženitbene

oprave
solidno in ceno izvršena

Dekoracije.

Oprava celih stanovanj
hotelov in kopališč.

Trgovska agentura

dobro uvedena pri vseh trgovinah z
železnino, eventuelno z meša-
nim blagom na Kranjskem

se išče,

da proti proviziji privzame predmet
železne stoke.

Ponudbe pod štev. 3132 uprav-
ništvi „Slov. Naroda“. (3132—2)

V Ameriko

je najkrajša, najprijetnejša in
najcenejša vožnja čez Francosko

Havre — New-York ali
Antwerpen — New-York,
Havre — Philadelphia ali
Antwerpen — Philadelphia.

Natančnejša pojasnila in cene na-
znanja radovoljno in zastonj. (2973—8)

Ivan Bihelj

zastopnik generalne agencije za celo Švico
v Buksu (meja) zraven kolod vora.

Dragotin Puc

tapetar
zaloga pohištva mizarske
zadruge v Št. Vidu

pri Ljubljani
Ljubljana
Gradiste št. 5.

Gostilničarji in zasebniki

ki bi radi pili kozarec dobrega vina

beli muškatelec po 36—40 kran

hektiliter. —

belo vino po 30 kran hektoliter,

rdeče vino po 32—36 kran hektl.

naj se obrnejo na znano firmo

Paolo Sponza

vinorejer, Rovinj (Istra). 5

I. Schwentner

knjigotržec

V Ljubljani, Dvorni trg št. 1.

Naznanjam, da sem prevzel od „Národne Tiskarne“ v Ljubljani
v izključno razprodajo Jurčičeve zbrane spise, potem letnike
in posamezne številke „Ljubljanskega Zvona“ in vse one
knjige, katere so izšle v aložbi „Národne Tiskarne“. —
Te knjige so:

Josipa Jurčiča zbrane spisi, zvezek I.
do XI, broširani à 50 kr., elegantno ve-
zan à 1 gld.

Posamezne številke „Ljubljanskega

Zvona“ po 40 kr.

Zbirka zakonov. I. Kazenski zako-
nik, vezan à 3 gld.

Zbirka zakonov. II. Kaz. pravdni red,
vezan à 2 gld. 80 kr.

Zarnikovi zbrane spisi. I. zvezek,
broširani à 50 kr.

Dr. Neveskido: „4000“. Povest,
broš. à 50 kr.

A. Ášker: „Islet v Garigrad, broš.
à 20 kr.“

Turgenjev: „Otoči in sinovi, Roman,
broširani à 50 kr.“

Štiri novele, broš. à 20 kr.

Beneš-Třebízský: „Blodne duše.
Roman, broširani à 70 kr.“

Po znižani ceni priporočam: Fran Kocbek, Pregovori, prilike in reki. Prej

50 kr., sedaj samo 30 kr.

Sprejemam tudi naročila na vse modne žurnale, na

vse domače in tuje časnike ter knjige.

Največji vspeh sedanjosti!

(2976—8)

„Angleško skladnišče oblek“ v Ljubljani, Mestni trg 5.

Kamgarske obleke, gladke in progaste x x x x x x x x x x gld. 10.— x x x
Obleke iz angl. ševiota v modnih barvah x x x x x x x x x x " 10.— x x x
Fine jaquet-obleke x x x x x x x x x x " 10.— x x x
Najfinejše salonske obleke x x x x x x x x x x " 20.— x x x
Angleški modni ulstri x x x x x x x x x x " 10.— x x x
Fini double-ulstri, temnosivi x x x x x x x x x x " 10.— x x x
Črne zimske suknje mandarin x x x x x x x x x x " 10.— x x x
Havelok iz kamelje dlake, rujav ali siv x x x x x x x x x x " 5.— x x x
Otroške obleke in ulstri x x x x x x x x x x " 5.— x x x
Otroške obleke v rasličnih barvah x x x x x x x x x x " 2.50 x x x
Fine medne hlače, gorke in progaste x x x x x x x x x x " 2.50 x x x

Črni moderni paletot za dame z velikim ovratnikom
Črni in sivi cibolin paletot z velikim ovratnikom
Paletoti iz angleškega modnega blaga z ovratnikom ali brez njega
Najfinejši paletot za dame v stola-fasoni
Črni damski ovratniki, batirani
Najfinejši double-ovratniki s stola-fasono
Damski modni kostumi
Zimske jopice, podložene
Elegantni otroški plašči
Dekliške jopice v vseh barvah
Modri podvečeni ovratniki z rdečo kapuco

Kožuh za mesto in potovanje, mikado, v največji izberi po čudovito nizkih cenah. Naročila po meri se najelegantnejše in najhitreje izvrše na Dunaju. Obenem si usojamo čast, p. n. odjemalcem vlijudno javiti, da s 1. januvarjem 1904 opustimo svojo podružnico na Resljevi cesti.

Prosimo, da odslej svoje nadaljnje potrebščine nabavljate v glavni trgovini na Mestnem trgu 5, kjer se sprejemajo tudi vsa naročila.

Kapamacsija & Bondi

Z velespoštovaljem

Oroslav Bernatović, poslovodja.

Izvrstna fina (11-27)

vina v buteljah

se dobé v trgovini

Edmund Kavčič

Ljubljana, Prešernove ulice.

Velika prodajalna

na voglu Sv. Petra in Resljeve ceste št. 3 se s l. februarjem odda.

Več se izve pri hšnem posestniku. (3123-3)

Stavbinske svetilnice, tovarniške in delavnische svetilnice, laterne, varilnice in peči za kuhanje.

Pojasnila zastonj in poštne prosto.

Gerson, Boehm & Rosenthal tovarna za kovinske izdelke Dunaj, XX. 5 (745-13)

G. Tönnies

Ljubljana (1908-20)

tovarna za stroje

priprorača kot posebnost:

Žage in vse stroje za obdelovanje lesa.

Turbine

Bencin-

locomobile

posebno priprava za goniti poljedelske stroje.

Sesalno plinski motori najcenejša gonična sila, 1 do 3 vin. za konjsko silo in uro.

U žaložbi L. Schwentnerja v Ljubljani je pravkar izšlo „J naših krajev“

spisala

Zofka Kvedrova

Cena broš. 2 H 50 h, po pošti 2 H 60 h.

Znana pisateljica je s to zbirko črtic in povesti dokazala, kako bistro je opazovala in preštudirala našega kmeta, česar enostranski verski in drugi nazori tako često pridejo v trpk uasprotje z nazori moderno izobraženega človeka, ki je tudi izšel iz njegove srede.

Med vrsticami je precej satire in sarkazma. Žanimivo bivo! Elegantna oprema!

Asti spumante „kipeče vino“

veselovče tvrdke

„L. Caudio & Co.“ v Vittoriji priporoča najlepše

Anton Stacul

trgovina s špecerijskim blagom in delikatesami v Ljubljani.

Cena izvirne velike steklenice H 250; pri nabavi 12 steklenic 5% popusta.

Tudi priporočam svojim p. n. oenj, odjemalcem in občinstvu svojo izbornico in bogato zalogo raznovrstnih delikates, kakor tudi različnih tuzemskih in inozemskih mesnih izdelkov in klobas, konzervirane rive, meso in sadje.

Velika zalogu pristnih, najfinjejsih in najbolj slovneih vrst francoskega in tuzemškega šampanja, renskih, bordauxskih, avstrijskih, ogrskih, italijskih, španskih in grških vin. 2869-5

Pristni francoski in tuzemski konjak, najfinjejsje vrste čaj, likerji itd.

„LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA“

Akcijski kapital K 1,000,000.

Mupuje in predaja

vse vrste rent, zastavnih pism, prioritet, komunalnih obligacij, arček, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

v Ljubljani, Špitalske ulice št. 2.

Zamejna in skupnja

iztrebene vrednostne papirje in

vnovčjuje zapale kapone.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitinske kavelje.

Ekompi in inkaso menje. EK Borzna naročila. EK

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tokocem računu ali na vožne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložen denar obrestuje od dne vloge do ne vzdiga. (3976-154)

Promet s čeki in nakaznicami.

Novo! !!Orientalske preproge!!

HAGGI GIORGIO iz Trsta
preprogarna.

Ljubljana, Dunajska cesta št. 20

(Hribojeva hiša).

Priložnostni nakup.

Javljam p. n. občinstvu v Ljubljani in okolici, da sem došel semkaj z orientalskimi preprogami (lepo blago) in da ostanem tu do Božiča.

Naj nihče ne zamudi porabit ugodne prilike in nakupiti po skrajno nizkih cenah svoje prililne potrebščine.

Na mnogobrojno ogledovanje in prijazni obisk vladno vabi z odličnim spoštovanjem.

Paskal X. Ardinian (sin).

3110-3

Vsakdanji kruh

so postale

(1880-20)

„Ilirske testenine“

vsled svojega izbornega okusa, obilne redilnosti ter hitre in enostavne priprave.

Zoletni predmeti so vselej dobrodošli gospodom in damam za dar. Umestno se nam zdi, da vse one, ki nakupujejo božične darila, opozorimo na lične Doering-ove božične kartone. V vsakem teh kartonov so 3 kosi slavnega, v darskih krogih visoko cenjenega Doering-ovega mila s sovo in se dobijo povsod brez povračanja cene.

Generalna zalog: A. Motsch & Co., Dunaj X.

Glavni zalogi v Ljubljani: Anton Krisper in Vaso Petričić.

(785)

Za Miklavža!

Za novo, moderno opremljeno slaščarno sem si prekrbel veliko zalogu raznovrstnih

daril za Miklavža

kakor tudi

raznih predmetov za okrašenje božičnih dreves lastnega in tovarniškega izdelka.

Nadalje se priporočam slavnemu p. n. občinstvu za naročila raznih najfinjejsih tort in vsakovrstnega okusnega peciva. — V zalogi imam različnih desertnih in čokoladnih bonbonov in postrezim tudi s finimi desertnimi vini in likeri, posebno Monte Christo, Benediktinec, Maraschino itd. itd.

Fini turški pelinovec. Vsak dan sveže medene, orehove in rozinove potice, šarkelj, pince in drugo pecivo, v pekarni pa fin domač ržen kruh. (3114-3)

Slaščarna in pekarija Jakob Zalaznik

Stari trg št. 21.

Mestni trg št. 6. Sv. Petra cesta št. 26.

Za godove!

Ernesta Hammerschmidta nasledniki

MADILE, WUTSCHER & KO.

trgovina železnin in kovin

Ljubljana, Valvasorjev trg št. 6.

Največja zaloga železnih peči

v vseh sistemov.

Velika izbera posod za premog, pečnih okrilj, pečnih predstav z galerijo in brez galerije, kominastih stojal in kominastega orodja v različnih izpeljavah.

Ljubljana, Gričar & Mejač Ljubljana

Prešernove ulice št. 9

priporečata

Prešernove ulice št. 9

svoje bogate zaloge

zgotovljenih oblek

za gospode, dečke in otroke, kakor tudi

najnovejših predmetov v konfekciji za dame.

Solidne cene.

(8038-6)

Točna postrežba.